

Eksikliğim

– berberce · 18 Haziran 2024

Son zamanlarda bir eksikliğimi fark ettim:şiir yazamama.Aslında şiir yayınlamak istemiyorum bu başka konu ama yazmaya ben de herkes gibi şiirle başladım.Çünkü hem yazması kolay geliyordu hem okuması hem de incelemesi.Öğrencilik yıllarımda ders kitaplarının kapaklarına bir kaç satır mutlaka karalamışımdır ancak sadece kendim için yazıyordum,aşık olduğum kızlara yazdığım şiirleri verme cesaretini hiç gösterememişimdir.Belki de şiirlerden soğuma nedenim buydu, şimdi istesem de tek kıta yazamıyorum artık. Ha yazmak mecburiyetim de yok. Ama bir gün karşıma geçip de hesap sorarsa benden utancımдан yerin dibine girerim:-Beni neden bıraktın?

- Bırakmadım sadece biraz ara verdim.

-Ara vermedin,tamamen bıraktın.

- Böyle olmasını istemezdim.

- Sana okumayı ve yazmayı sevdirmedim mi?Kitaplara aşık etmedim mi? En zor günlerinde tesellin olmadım mı acılarına? Sırlarını saklamadım mı? Dost bulamadığın günlerde sana yoldaşlık yapmadım mı? Darda kaldığında sana yol göstermedim mi?Uykusuz gecelerinde sana ninniler söyleyerek uyutmadım mı?

Senden çok özür diliyorum şiir efendi ve sana nankörlük etmiyorum, hemen hemen bütün yazılarımda seni anımsatan cümleler kurmaktan vazgeçmiyorum.Şunu bil ki sana mesafeli duruşum aşık olamayışımdan kaynaklanıyor çünkü aşık olduğum zamanlar sen benim en iyi dostumdun,en iyi tercümanımıydın,bana gönül koyma ne olur?

"Şiir yazmak istiyorum. İçli, ağır hapishane şiirleri : Fakat sen aklıma geliyorsun, hazine sevgi-ayrılığı şiirleri doğuyor içimden. Halbuki bilirsin ki ben sana dair şiirleri yazmak değil yalnız sana söylemek isterim. Onlar benim öyle mahrem hislerimdir ki bir sen bir de benden başka kimseler bilmemeli, okumamalı, duymamalıdır."Nazım Hikmet Ran